

Sag C-599/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

13. november 2020

Forelæggende ret:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litauen)

Afgørelse af:

3. november 2020

Sagsøger:

UAB »Baltic Master«

Sagsøgt:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Hovedsagens genstand

Fastsættelse af indførte varers toldværdi. Fastlæggelse af varernes køber og sælger som indbyrdes afhængige.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Fortolkning af bestemmelser i Rådets forordning nr. 2913/92 og i Kommissionens forordning nr. 2454/93; artikel 267, stk. 3, TEUF.

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 29, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks og artikel 143, stk. 1, litra b), e) eller f), i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at køberen og sælgeren skal

anses for at være indbyrdes afhængige i tilfælde som det foreliggende, hvor der ikke foreligger dokumentation (officielle data) for forretningsforbindelse eller kontrol, men hvor de omstændigheder, hvorunder transaktionerne er gennemført, på grundlag af objektive forhold imidlertid ikke er kendetegnende for udøvelsen af økonomisk virksomhed under normale forhold, men derimod for tilfælde, hvor 1) der er særligt tætte forretningsforbindelser baseret på et højt niveau af gensidig tillid mellem transaktionens parter, eller 2) en af transaktionens parter kontrollerer den anden eller begge transaktionens parter kontrolleres af tredjemand?

2) Skal artikel 31, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2913/92 fortolkes således, at den er til hinder for toldværdiansættelse baseret på oplysninger i en national database vedrørende én toldværdi af varer, der har samme oprindelse, og som, om end den ikke er lignende som omhandlet i artikel 142, stk. 1, litra d), i forordning (EØF) nr. 2454/93, er henført under den samme Taric-kode?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1992, L 302 af 19.10.1992, s. 1) (herefter »EF-toldkodeksen«): artikel 29, stk. 1, litra d), artikel 30, stk. 2, litra b), og artikel 31.

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253 af 11.10.1993, s. 1) (herefter »gennemførelsesforordningen«): artikel 142, stk. 1, litra d), artikel 143, stk. 1, litra b), e) og f), artikel 151, stk. 3, og bilag 23.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1031/2008 af 19. september 2008 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT 2008, L 291 af 31.10.2008, s. 1).

Kommissionens forordning (EF) nr. 948/2009 af 30. september 2009 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT 2009, L 287 af 31.10.2009, s. 1).

Anførte nationale forskrifter

Gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 og forordning nr. 2454/93 i Republikken Litauen, godkendt ved Republikken Litauens resolution nr. 1332 af 27. oktober 2004 (herefter også »de ved resolution nr. 1332 godkendte regler«):

Punkt 12

»Toldmyndighederne skal i forbindelse med anvendelsen af metoderne til toldværdiansættelse under henvisning til identiske eller lignende varers transaktionsværdi og toldkodeksens artikel 31 anvende de data vedrørende varers toldværdi, der er indsamlet i databasen til brug for varers toldværdiansættelse, som forvaltes af tolddepartementet. Proceduren for udvælgelsen af data fra denne database, anvendelsen af disse data og formaliseringen af afgørelsen om fastsættelse af varernes toldværdi i overensstemmelse med de indsamlede data i den pågældende database fastsættes af generaldirektøren for tolddepartementet.«

Reglerne vedrørende kontrol af indførte varers toldværdiansættelse, der er godkendt ved afgørelse nr. 1B-431 af 28. april 2004 fra generaldirektøren for tolddepartementet under Republikken Litauens finansminister (herefter også »tolddepartementets regler«):

Punkt 7

»Toldere skal anvende databasen til brug for varers toldværdiansættelse, der skal oprettes i overensstemmelse med den af tolddepartementet fastsatte procedure, til følgende formål: 7.1 sammenligne toldværdien af de varer, som indføres, og tidligere indførte varers toldværdi og kontrollere rigtigheden af varernes toldværdi, 7.2 udvælge oplysninger om varernes værdi og pris med henblik på anvendelsen af andre metoder til toldværdiansættelse eller beregningen af yderligere garantier eller sikkerhed.«

Punkt 24

Hvis den i punkt 20.4 i [tolddepartementets] regler omtalte beslutning træffes (om at anvende metoden til toldværdiansættelse under henvisning til identiske eller lignende varers transaktionsværdi), er det obligatorisk at følge artikel 150 i gennemførelsesbestemmelserne til toldkodeksen. Hvis det ikke er muligt at tage hensyn til kravene i artikel 150 i gennemførelsesbestemmelserne til toldkodeksen i forbindelse med toldbehandlingen, skal varernes toldværdi fastsættes i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 31 (metode nr. 6). Ved fastsættelsen af varernes toldværdi ved hjælp af metode nr. 6, skal varernes gældende pris lægge tæt på prisen for identiske eller lignende varer; dog er en mere fleksibel anvendelse af de krav, som gælder for disse metoder, tilladt (f.eks. kan »90 dages«-kravet anvendes mere fleksibelt, varerne kan endvidere være fremstillet i et andet land, end det land, hvor de varer, som skal toldværdiansættes, er fremstillet, eksportlandets pris kan anvendes osv.).«

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Mellem 2009 og 2012 indførte sagsøgeren forskellige mængder varer af malaysisk oprindelse købt hos »Gus Group LLC« (herefter også »sælgeren«), som sagsøgeren i angivelserne beskrev som »dele af luftkonditioneringsmaskiner«, og som denne angav under en enkelt (Taric-)varekode med angivelse af disse deles

samlede vægt i kilogram (herefter også »de omtvistede varer«). Sagsøgeren angav i disse angivelser transaktionsværdien, dvs. den pris, der var anført i de fakturaer, som var udstedt til sagsøgeren, som værende de omtvistede varers toldværdi.

- 2 Efter at have foretaget gentagne kontroller af sagsøgerens aktiviteter vedrørende indførslen af disse varer afviste Vilniaus teritorinė muitinė (det regionale toldkontor i Vilnius, Litauen) (herefter »toldkontoret«) at godkende den i importangivelserne anførte transaktionsværdi. Toldkontoret fastsatte varernes toldværdi i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 31, idet det i denne forbindelse henviste til de foreliggende data i toldinformationssystemet til fastsættelse af varers toldværdi (herefter også »PREMI-databasen«).
- 3 Ved beslutningen om at afgøre sagen på denne måde var det bl.a. toldkontorets opfattelse, at sagsøgeren og sælgeren skulle behandles som om, de var indbyrdes afhængige for så vidt angår anvendelsen af toldkodeksens artikel 29, stk. 1, litra d), og at de omtvistede varers toldværdi ikke kunne fastsættes ved nogen af de i denne kodeks' artikel 29 og 30 nævnte metoder.
- 4 Sagsøgerne påklagede toldkontorets kontrolrapport til Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (tolddepartementet under Republikken Litauens finansminister) (herefter »tolddepartementet«). Efter at have undersøgt klagen opretholdt tolddepartementet toldkontorets rapport. Sagsøgeren påklagede denne afgørelse til Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (skatte- og afgiftsankenævnet under Republikken Litauens regering). Dette organ opretholdt den anfægtede afgørelse fra tolddepartementet.
- 5 Sagsøgeren anlagde sag til prøvelse af afgørelsen fra skatte- og afgiftsankenævnet ved Vilniaus apygardos administracinis teismas (den regionale forvaltningsdomstol i Vilnius, Litauen) og anmodede endvidere om, at Den Europæiske Unions Domstol forelægges en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af visse bestemmelser i toldkodeksens artikel 29, 30 og 31 og gennemførelsesforordningens artikel 143.
- 6 Vilniaus apygardos administracinis teismas (den regionale forvaltningsdomstol i Vilnius) gav ikke sagsøgeren medhold. Efter en undersøgelse af sagsøgerens appel stadfæstede Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litauens øverste forvaltningsdomstol) dommen fra første instans.
- 7 Som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvorefter Republikken Litauen ikke havde givet en tilstrækkelig begrundelse for dens afvisning af at forelægge et spørgsmål for Den Europæiske Unions Domstol til præjudiciel afgørelse og derfor havde tilsidesat artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (dom af 16.4.2019, Baltic Master mod Litaunen (sag 55092/16, præmis 40-43)), genåbnede Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litauens øverste forvaltningsdomstol) sagen i den administrative procedure.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

Det første præjudicielle spørgsmål

- 8 For at fastslå, om det var rimeligt ikke at henholde sig til transaktionsværdien ved toldværdiansættelsen af de omtvistede varer i hovedsagen, opstår for det første spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren og sælgeren af de omtvistede varer kan anses for at være indbyrdes afhængige som omhandlet i toldkodeksens artikel 29, stk. 1, litra d).
- 9 Det følger af toldkodeksens artikel 29, stk. 1, litra d), og artikel 29, stk. 2, litra a), at transaktionsværdien i tilfælde, hvor køberen og sælgeren er indbyrdes afhængige, skal antages som værdigrundlag, forudsat at afhængighedsforholdet mellem køberen og sælgeren ikke har påvirket prisen.
- 10 Hvad angår fastlæggelsen af personer som værende »indbyrdes afhængige« fastsætter gennemførelsesforordningens artikel 143, stk. 1, der har præciseret ordlyden af toldkodeksens artikel 29, stk. 1, litra d), en udtømmende liste af tilfælde, hvor personer anses for at være indbyrdes afhængige.
- 11 I nærværende sag foreligger der ingen dokumentation, der direkte kan godtgøre, at der mellem sælgeren og sagsøgeren foreligger nogen forbindelse som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 143, stk. 1. Der foreligger ingen officiel data, der gør det muligt for disse enheder *juridisk* at blive anset for *interessenter eller kompagnoner* som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 143, stk. 1, litra b), eller som kan bekræfte, at der foreligger nogle af de elementer vedrørende direkte eller indirekte ejerskab (kontrol), der er omfattet af denne forordnings artikel 143, stk. 1, litra e) og f).
- 12 Det er på den anden side fastslået i nærværende sag, at 1) sælgeren og sagsøgeren er forbundet af varige handelstransaktioner, 2) varerne blev leveret uden indgåelse af salgskontrakter, der indeholder bestemmelser om levering, betaling eller returnering af varerne og andre betingelser i forbindelse med sådanne transaktioner, 3) varerne blev leveret uden nogen forudbetaling, og selv om sagsøgeren skyldte sælgeren betydelige beløb for tidligere leveringer, 4) der ikke var taget højde for håndhævelse eller risikobegrænsende foranstaltninger (forudbetaling, sikkerhed, garantier, morarenter osv.), hvilket er sædvanligt i normale handelsforløb, uanset de omtvistede transaktioners særligt høje værdi, 5) der foreligger ikke nogen dokumentation for, at sælgeren generelt udøvede nogen kontrol af betalingen eller andre forpligtelser, 6) der blev konstateret tilfælde, hvor personer, som arbejdede for sagsøgerens virksomhed, handlede på vegne af sælgeren i medfør af en tilladelse og anvendte dennes virksomhedsstempel.
- 13 Det er den forelæggende rets opfattelse, at alle de faktiske omstændigheder giver rimelige grunde til at antage, at sælgeren og sagsøgeren i den foreliggende sag har en særlig tæt forbindelse på grundlag af hvilken disse personers transaktioner blev indgået og gennemført under forhold, som ikke er kendetegnende for normale

handelsforløb, og der foreligger ingen andre objektive forhold, der kan begrunde den økonomiske logik bag sådanne transaktioner.

- 14 Det skal i denne henseende bemærkes, at økonomiske enheders adfærdsmønstre, der svarer til de i hovedsagen foreliggende, generelt er typiske i sager, hvor en af transaktionens parter kontrollerer den anden, eller begge er kontrolleret af tredjemand. Selv om der ikke er nogen officiel dokumentation for, at der retligt foreligger en sådan kontrol, er det den forelæggende rets opfattelse, at omstændighederne i den foreliggende sag muligvis kan berettige, at sælgeren og sagsøgeren faktisk anses for at være indbyrdes afhængige som omhandlet i toldkodeksens artikel 29, stk. 1, litra d), og gennemførelsesforordningens artikel 143, stk. 1, litra e), og/eller litra f).
- 15 I hovedsagen fandt toldkontoret endvidere, at der var grundlag for at anse sagsøgeren og sælgeren som indbyrdes afhængige personer i overensstemmelse med gennemførelsesforordningens artikel 143, stk. 1, litra b), dvs. juridisk set som interessenter eller kompagnoner.
- 16 Domstolen har sin retspraksis ikke fortolket begrebet »juridisk set anses for interessenter eller kompagnoner«, og indholdet af denne bestemmelse giver anledning til visse spørgsmål for den forelæggende ret.
- 17 Ifølge den normale forståelse af begrebet »interessenter eller kompagnoner« kan det antages, at en sådan retlig handelsform omfatter adskillige indbyrdes uafhængige enheder, der ikke kontrolleres af tredjemand. Denne form for retsforhold er bl.a. kendetegnet ved de samarbejdende enheders ensartede fokusering på økonomisk fordel (udbytte) og ved fælles investeringer og driftsmæssige funktioner i aftalt grad.
- 18 I den foreliggende sag kan omstændighederne i forbindelse med de afviklede transaktioner mellem sælgeren og sagsøgeren, som fastlagt ovenfor, navnlig under hensyntagen til disse økonomiske enheders langvarige gensidige handelspraksis anses for at godtgøre særligt tætte forbindelser baseret på et højt niveau af tillid, der ikke er kendetegnende for normale forretningsforhold. Disse omstændigheder tyder på, at forretningsforholdet mellem sælgeren og sagsøgeren faktisk kan svare til et forretningsforhold som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 143, stk. 1, litra b). Det er imidlertid ikke klart, om en sådan bedømmelse er berettiget, navnlig henset til denne bestemmelses ordlyd, der skal fortolkes strengt, og hvoraf det klart fremgår, at personer »[...] juridisk set [skal] anses [...]«.

Det andet præjudicielle spørgsmål

- 19 I den foreliggende sag fastsatte toldkontoret de af sagsøgeren indførte varers toldværdi ved anvendelse af transaktionsdataene for varer indført af en separat importør under den samme betegnelse (dele af luftkonditioneringsmaskiner), der var tariferet under den samme Taric-kode 8415 90 00 90 med den samme

oprindelse, Malaysia (og den samme fremstiller), med en transaktionsværdi på 56,67 LTL pr. kg. Dette var den eneste eksportsag fra Malaysia under den samme Taric-kode 8415 90 00 90 opført i PREMI-databasen i 2010. Toldkontoret anvendte denne sags transaktionsværdi på værdien af de varer, som sagsøgeren angav i perioden fra 2009 til 2011.

- 20 På dette tidspunkt af sagens behandling er det den forelæggende rets opfattelse, at sagsøgeren ikke har godtgjort, at de omtvistede varers værdi næsten ikke afviger fra en af de værdier, som er angivet i toldkodeksens artikel 29, stk. 2, litra b). Med henblik på at fastsætte værdien af sagsøgerens indførte varer fastslog toldkontoret, at det ikke var muligt at anvende transaktionsværdien af identiske og lignende varer til toldværdiansættelsen i henhold til oprindelseslandet, dvs. PREMI-databasen indeholder ikke oplysninger om transaktioner, der opfylder kravene til identiske og lignende varer, sådan som de forstås i overensstemmelse med toldkodeksens og gennemførelsesforordningens relevante bestemmelser. Det var endvidere ikke muligt at fastsætte værdien ved hjælp af den deduktive metode, da sagsøgeren ikke havde fremlagt de dokumenter og oplysninger, som er nødvendige for at anvende denne metode. Det var tillige ikke muligt at beregne varernes værdi ved anvendelse af beregningsmetoden, da toldkontoret i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 153, stk. 1, ikke må anmode en person, der ikke er etableret i Fællesskabet, om at fremlægge de oplysninger, som er nødvendige for at fastsætte denne værdi. Værdien af de af sagsøgeren indførte varer kunne med andre ord ikke fastsættes ved konsekvent at anvende toldkodeksens artikel 29 og 30. I et sådant tilfælde skal de indførte varers toldværdi fastsættes i overensstemmelse med bestemmelserne i toldkodeksens artikel 31, stk. 1, tredje led.
- 21 I overensstemmelse med de ovennævnte regler og punkt 12 i de ved resolution nr. 1332 godkendte regler samt punkt 7 og 24 i tolddepartementets regler fastslog toldkontoret derfor, at den værdi, som var fastsat i den enkelte eksportsag fra Malaysia i 2010 for varer, der var registreret under den samme Taric-kode, skal anses for toldværdien af de varer, som sagsøgeren indførte og angav i perioden fra 2009 til 2011. Der foreligger i nærværende sag ikke noget bevis for, at toldkontoret gjorde noget forsøg på at indhente yderligere oplysninger af betydning for det omhandlede spørgsmål fra de kompetente myndigheder i andre medlemsstater.
- 22 Det er den forelæggende rets opfattelse, at fastsættelsen af varernes toldværdi på grundlag af en enkelt sag, som toldkontoret var bekendt med, ikke i sig selv udgør en anledning til at drage nøjagtigheden og gyldigheden af det opnåede resultat i tvivl. En sådan konklusion understøttes endvidere af gennemførelsesforordningens artikel 150, stk. 3, og artikel 151, stk. 3, hvoraf det fremgår, at værdien af en enkelt transaktion i forbindelse med salget af identiske (artikel 150) eller lignende (artikel 151) varer er tilstrækkelig til at fastsætte indførte varers toldværdi.
- 23 På den anden side er det den forelæggende rets opfattelse, at vigtigheden af en *korrekt* klassificering af varer bør fremhæves i denne forbindelse; derfor skal

hovedvægten lægges på begreberne identiske og lignende varer som defineret i gennemførelsesforordningens artikel 142, stk. 1, litra c) og d).

- 24 Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er det alene begrebet lignende varer, som er relevant. I gennemførelsesforordningens artikel 142, stk. 1, litra d), er lignende varer defineret som varer, der er fremstillet i samme land, og som uden at være ens i alle henseender har lignende egenskaber og består af lignende materialer, hvorved de kan tjene til samme formål og kan ombyttes i handelen. Varernes kvalitet, deres omdømme og forekomsten af et fabriks- eller varemærke er blandt de faktorer, der skal tages i betragtning ved afgørelse af, om der er tale om lignende varer.
- 25 Den indsamlede data gør det muligt at nå den rimelige konklusion, at de omtvistede varer og de varer, som toldkontoret sammenlignede disse omtvistede varer med for at fastsætte deres toldværdi – selv om de blev angivet af forskellige importører under den samme betegnelse (dele af luftkonditioneringsmaskiner), blev klassificeret under den samme Taric-kode 8415 90 00 90 og den samme malaysiske oprindelse (den samme fremstiller) blev angivet – imidlertid ikke var lignende i lyset af dette begrebs elementer som fastsat i gennemførelsesforordningens artikel 142, stk. 1, litra d).
- 26 Opmærksomheden skal henledes på, at i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning nr. 1031/2008 og forordning nr. 948/2009, de forklarende bemærkninger til nomenklaturen i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklaturesystem (HS, 2007), punkt 1 og 6 i de Almindelige tarifieringsbestemmelser samt overskrifterne til kapitler og afsnit, positioner og underpositioner, er dele af luftkonditioneringsmaskiner omfattet af underpositionen 8415 90 i KN. Denne underposition kan imidlertid omfatte meget forskellige dele af luftkonditioneringsystemer, der har forskellige formål, og som kan have forskellig værdi.
- 27 De i hovedsagen omhandlede omstændigheder giver med andre ord grund til at antage, at Taric-koden, der har til hensigt at kombinere lignende varer med henblik på toldklassificering, var for generel (abstrakt) i det forelæggende tilfælde.